

Άννα Γαϊτανίδου

Στην κατάληψη του πρώην Κέντρου Περίθαλψης Παιδιών (ΚΕΠΕΠ) Λεχαινών για 4 μέρες προχώρησαν τα μέλη της ακτιβιστικής ομάδας του αναπηρικού κινήματος **Κίνηση Χειραφέτησης Α.με.Α** «Μηδενική Ανοχή». Το ίδρυμα είναι γνωστό εδώ και χρόνια ως κολαστήριο παιδιών και ενηλίκων ειδικής αγωγής με άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Φιλοξενεί **56** άτομα που βρίσκονται δεμένα με ιμάντες στα κρεβάτια τους και κλεισμένα σε κλουβιά με εντολή ψυχιάτρων για να μην αυτοτραυματιστούν, χωρίς να λαμβάνουν τη θεραπεία και την εκπαίδευση που χρειάζονται. Οι άνθρωποι αυτοί καλύπτονται από μύγες, γιατί δεν έχει γίνει απολύμανση στο χώρο.

Στο ρεπορτάζ του BBC πέρυσι το Νοέμβριο αναφερόταν η περίπτωση της 9χρονης Τζένης που βρισκόταν **σε ξύλινο κλουβί από τα 2 της χρόνια**.

Για τους 56 αυτούς ανθρώπους υπάρχουν μόνο **7** νοσηλεύτες και **15** άτομα βοηθητικό προσωπικό.

Οι εικόνες που αντίκρισαν τα μέλη της Κίνησης αποδεικνύουν ότι τίποτα δεν άλλαξε, όση δημοσιότητα κι αν πήρε το θέμα. Τα μέλη της Κίνησης υπέβαλαν μήνυση στην Εισαγγελία Αμαλιάδας για τις συνθήκες λειτουργίας του ιδρύματος και συναντήθηκαν με τον πρόεδρο του ιδρύματος Α. Λαζαρόπουλο, που αρχικά κάλεσε την αστυνομία και απειλούσε τους εργαζόμενους με απολύσεις, επειδή επέτρεψαν στα μέλη της Κίνησης να μπουν στο χώρο. Ακόμα συναντήθηκαν με το δήμαρχο Ανδραβίδας - Κυλλήνης **Ναμίλ Μοράντ** και προχώρησαν σε συνέντευξη τύπου μέσα στο κατειλημμένο κτίριο.

Ο **Χ. Κωνσταντακόπουλος**, μέλος της Κίνησης, περιγράφει πως «*το ίδρυμα είναι υποστελεχωμένο και λείπουν βασικές ειδικότητες. Εμείς δε στοχοποιούμε εργαζόμενους, αλλά πολιτικές*». Ο **Α. Ρέλας** αναφέρει ότι «*αυτό που οφείλουμε ως ακτιβιστές με αναπηρία να κάνουμε είναι να πούμε δημόσια ότι υπάρχουν φράχτες όχι μόνο στον Έβρο για τους πρόσφυγες και για τους μετανάστες, αλλά και για τους ανθρώπους με αναπηρία και αυτοί οι φράχτες είναι διαχρονικοί και οφείλει μια κυβέρνηση που δηλώνει κυβέρνηση της Αριστεράς να τους ρίξει άμεσα*».

Οι δύο κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ - ANEL φέρουν τεράστιες ευθύνες μιας και ακολουθώντας τις μνημονιακές πολιτικές δεν κάνανε καμία πρόσληψη, ούτε αύξησαν τον πετσοκομμένο προϋπολογισμό του ιδρύματος. Αδιαφορούν κι αφήνουν τους ανθρώπους αυτούς να ζουν έτσι, όπως κρατάνε μια ολόκληρη κοινωνία καθηλωμένη να ζει σε άθλιες συνθήκες.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 8.11.2015